

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1364/2022
20.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Рајковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 114/22 од 08.07.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1. бр. 173/22 од 20.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2022. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Рајковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 114/22 од 08.07.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1. бр. 173/22 од 20.10.2022. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 114/22 од 08.07.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка те да плати суду на име паушала износ од 4.000,00 динара и оштећеној ББ на име трошкова поступка износ од 71.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1. бр. 173/22 од 20.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Рајковић и пресуда Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 114/22 од 08.07.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Сандра Рајковић, због повреде закона из члана 440. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине или само одлуку донету по жалби и списе предмета врати на поновни поступак првостепеном или другостепеном суду, с тим да одреди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним саставом већа или „да побијане пресуде преиначи или евентуално другостепену пресуду преиначи“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Рајковић је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП јер је окривљени оглашен кривим за дело које није кривично дело, а ово стога што, по наводима браниоца, из саме изреке побијане пресуде произилази да окривљени изговореним речима ни на који начин није напао на живот и тело оштећене те није ни извршио дело за које је оглашен кривим.

Ови наводи су од стране браниоца окривљеног већ истицани у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 3 пасус 1 и 2 образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац је навео да није утврђен начин на који су речи изговорене те да ли су изговорене са дозом озбиљне претње, нити је утврђено тачно време извршења кривичног дела и место извршења кривичног дела, а такође суд је, по наводима браниоца, занемарио чињеницу да окривљени никада није физички повредио оштећену, нити претио да ће је убити, да се оштећеној није ни обратио, јер иста критичном приликом није била присутна приликом изговарања предметних речи, на који начин бранилац чињенично образлаже претњу и оспорава утврђено чињенично стање, те указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни

касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Осим тога, бранилац је у поднетом захтеву указао да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде закона је подношење овог ванредног правног лека дозвољено. Међутим, у образложењу поднетог захтева бранилац не указује у чему се наведена повреда огледа и на ком незаконитом доказу се правноснажне пресуде заснивају.

Сходно томе, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**